

ROMÂNIA
TRIBUNALUL [REDACTED]
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIVSENTINȚA CIVILĂ NR. [REDACTED]
SEDINȚA PUBLICĂ DIN 02.04.2009Instanța constituită din:
Președinte - [REDACTED] - judecător
Grefier - [REDACTED]

Pe rol se află soluționarea cauzei civile formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL [REDACTED] în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTED] Autoritatea Națională a Vămilelor - Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale [REDACTED] și chemata în garanție SC [REDACTED] SA [REDACTED].

Dezbaterea asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din 26.03.2009, prezența și susținerile părților fiind consemnate în încheierea din aceeași dată, ce face parte integrantă din prezenta și în care s-a dispus amânarea pronunțării pentru astăzi, când:

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei civile de față;

Prin cererea înregistrată sub nr. [REDACTED] 2008 SC [REDACTED] SRL a chemat în judecată pe pârâții ANAF - Direcția Generală a Finanțelor Publice [REDACTED] și Autoritatea Națională a Vămilelor - Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale [REDACTED] solicitând anularea deciziei [REDACTED] 208, a procesului verbal de control [REDACTED] 2007 și a deciziei [REDACTED] /2007, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea contestației s-au arătat următoarele:

În urma unui control a posteriorii, efectuat de organele vamale după acordarea liberului de vamă, în mod eronat s-a reținut că în cazul a patru importuri efectuate în 9.06.2003, 21.05.2004, 11.04.2005 și 15.09.2005 contestația nu a declarat valoarea reală a tuturor bunurilor introduse în țară, situație care ar fi generat stabilirea unei „valori în vamă” mai mici. Astfel, s-a concluzionat că societatea nu ar fi achitat întregul comision vamal datorat pentru cele patru importuri și nici taxele pe valoare adăugată aferente contravalorii tuturor mărfurilor introduse în țară.

Mai exact li s-a imputat că ar fi declarat și plătit în vamă doar valoarea comisioanelor și TVA-ului aferent componentei hardware a calculatoarelor cumpărate, în condițiile în care fi trebuit să plătească și comisioanele și taxele aferente componentelor software. În realitate însă, atât declarațiile vamale cât și comisioanele și taxele datorate s-au întocmit și plătit corect, raportat la legislația în vigoare la data importului.

În acest sens decizia nr. [redacted] 16 iunie 1998 emisă de Ministerul Finanțelor privind evaluarea suporturilor informatice pentru echipamentele de tratare a datelor, conținând date sau instrucțiuni, este mai mult decât clară. Art. 2 alin. 2 prevede în mod expres că „pentru determinarea valorii în vamă”... (deci a valorii la care se calculau comisiunile vamale și implicit și TVA-ul) „a suporturilor informatice importate, conținând date sau instrucțiuni, se va ține seama doar de costul sau valoarea suportului informatic propriu-zis. Valoarea în vamă nu va cuprinde costul sau valoarea datelor sau a instrucțiunilor pe care le conține, în condițiile în care acest cost sau această valoare este distinctă de costul ori de valoarea suportului informatic”.

În condițiile în care componenta hardware (ce reprezintă informația, datelor sau instrucțiunile la care face referire textul actului normativ) a fost facturată de vânzător distinct de componenta hard a calculatorului (suportul), se încadrează în ipoteza prevăzută de textul normativ mai sus citat, în conformitate cu care valoarea în vamă cuprinde doar valoarea componentei hard (definită ca suport al materialului informatic). Mai mult decât atât, acest import a fost efectuat înainte de intrarea în vigoare a codului fiscal (Legea 571/2003). În aceste condiții la data de 9.06.2003 erau încă aplicabile prevederile Legii 354/2002 (forma inițială) privind taxa pe valoare adăugată.

Software-ul reprezintă un bun mobil încorporat iar importurile de soft în condițiile în care acestea sunt imprimate pe un purtător de date (spre exemplu CD) sunt considerate o livrare de bunuri. În acest sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție în rezolvarea unor spețe similare (decizia [redacted]/2005).

Pe lângă faptul că nu datorează contestatoarea nici o diferență de comision vamal sau TVA, penalitățile imputate asupra preținsei creanțe sunt greșit calculate. Astfel, în conformitate cu prevederile legale în vigoare la data întocmirii celor patru declarații vamale cât și a celor aplicabile la data efectuării controlului, momentul de la care încep să curgă eventuale penalități/majorări de întârziere este stabilit în funcție de data la care s-a comunicat diferența în plus sau în minus a comisiunilor și/sau taxelor.

Astfel art. 61 alin. 3 din vechiul cod vamal (Legea 141/1997) - aplicabil la data importurilor din 9.06.2003 și 21.05. 2004, prevede: „Diferențele în minus se comunică titularului operațiunii comerciale și urmează a fi achitate în termen de 7 zile de la data comunicării. Neplata diferenței datorate de titularul operațiunii comerciale în acest termen atrage suportarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe, în cuantumul stabilit prin lege...”

Deci eventualele majorări de întârziere la comisionul vamal pentru importurile din 9.06.2003 și 21.05.2004, puteau fi calculate, în cel mai rău caz, după expirarea celor 7 zile de la data comunicării diferenței stabilite în urma controlului din 12.12.2007 și în nici un caz de la momentele prevăzute în tabelul cuprins în decizia pentru regularizarea situației nr. [redacted]/12.12.2007.

Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale [redacted] a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii pentru următoarele motive:

Pentru stabilirea obligațiilor, autoritatea vamală a reținut, cu ocazia efectuării controlului ulterior, că S.C. [redacted] S.R.L., în calitate de importator

Contestatoarea a depus cerere de chemare în garanție a SC [redacted] SA solicitând ca în situația în care se va respinge cererea sa, societatea Romtrans să fie obligată în solidar la plata creanței fiscale imputate.

Chemata în garanție a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în garanție ca inadmisibilă deoarece nu poate fi reținută vreo culpă a comisionarului în vamă, actele și relațiile pe baza cărora s-au întocmit declarațiile vamale și de valoare în vamă fiind furnizate și puse la dispoziție de către contestatoare.

La cererea contestatoarei în cauză s-a efectuat expertiză contabilă - filele 171/176.

Analizând probele administrate în cauză reține următoarele:

Cu ocazia efectuării controlului de către autoritățile vamale, s-a reținut că societatea contestatoare în calitate de importator și beneficiar a 4 operațiuni derulate în baza a 4 declarații vamale de import ([redacted] 9-06-2003; [redacted] 21-05-20074; [redacted] /11-04-2005 și [redacted] /15-09-2005) a înscris în declarațiile vamale doar val calculatoarelor, a mașinilor de tricotate uzate și a discurilor magnetice fără să includă și să declare pentru valoare în vamă valorile soft-urilor aferente achiziționate care constituiau baza de impozitare a TVA.

Reține că declarațiile vamale mai sus menționate intrau sub incidența dispozițiilor Deciziei [redacted] 998 emisă de Direcția Generală a Vămirilor potrivit căreia: „pentru determinarea valorii în vamă a suporturilor informatice importate, conținând date sau instrucțiuni, se va ține seama numai de costul sau de valoarea suportului informatic propriu-zis. Valoarea în vamă nu va cuprinde costul ori valoarea datelor sau a instrucțiunilor pe care le conține, în condițiile în care acest cost ori această valoare este distinctă de costul ori de valoarea suportului informatic.”

Potrivit art. 139 Cod fiscal baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor stabilită conform legislației vamale în vigoare.

Potrivit expertizei contabile efectuate, pentru cei 4 importuri de bunuri mobile taxele vamale și TVA-ul aferent au fost achitate de către contestatoare.

În acest context apreciază ca întemeiate obiecțiunile contestatoarei cu privire la nelegalitatea actelor emise de către Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași și respectiv DGFP Neamț, acte ce urmează a fi anulate.

Pentru cele ce precede, va admite acțiunea formulată, soluție ce conduce la respingerea cererii de chemare în garanție formulată de către reclamantă ca fiind rămasă fără obiect.

În temeiul art. 274 Cod procedură civilă intimatele vor fi obligate să plătească contestatoarei cheltuielile de judecată constând în taxa judiciară de timbru, onorariu avocat și expert.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

nr. I 09.06.2003, I 21.05.2004, I 11.04.2005 și I 15.09.2005 a înscris în declarațiile privind valoarea în vamă doar contravaloarea calculatoarelor, a mașinilor de tricotat uzate și a discurilor magnetice, fără să includă și să declare în declarațiile pentru valoarea în vamă valorile soft-urilor aferente achiziționate, care constituiau baza de impozitare a TVA-ului.

Aceste aspecte fiind evidențiate de traduceri autorizate a facturilor emise de partenerul extern din care rezultă că, în toate facturile externe aferente declarațiilor vamale de import verificate, codul mărfii înscris de furnizor pentru soft-ul atribuit fiecărei stații de lucru este același cu codul mărfii atribuit pentru stația de lucru corespunzătoare, că numărul programelor achiziționate este același cu cel al stațiilor de lucru importante.

De asemenea, din nota de constatare nr. 3/29.11.2007, încheiată la sediul reclamantei, reiese că stațiile de lucru tip SHIMATRONIC DESIGN SYSTEM PENTIUM 4 erau în funcțiune, aveau instalate programele informatice software și că sunt folosite pentru realizarea de programe de tricotare destinate a fi utilizate pe mașini de tricotat de tip SHIMA SEIKI.

Potrivit constatărilor inspectorilor vamali, bunurile importate a căror valoare nu a fost înscrisă și declarată și care constituia baza de impozitare a TVA-ului, sunt în fapt sisteme de proiectare dotate cu programe software speciale pentru proiectarea de programe pentru tricotare, care funcționează ca un ansamblu ca o funcție bine definită. Acest aspect fiind confirmat atât de datele din factura fiscală nr. 0 18.06.2003, prin care reclamanta vinde un ansamblu COMPUTER SYSTEM SUPER MICRO SDS cu un preț echivalent a EURO, acest bun fiind achiziționat cu EURO, precum și de factura 15.11.2007 cu care se returnează partenerului extern un ansamblu în valoare de EURO.

Decizia Comisiei Fiscale Centrale nr. 2006, aprobată prin Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr. 2189-2006, care stabilește fără posibilitate de tăgadă că importul de software pe suporturi informatice se consideră import de bunuri, din punct de vedere al TVA-ului, a fost emisă în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17-2000 privind TVA Legii nr. 345/2002 privind TVA, republicată, precum și Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Aprecierile că penalitățile imputate asupra pretinsei creanțe sunt greșit calculate, sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute, din următoarele considerente:

Dispozițiile art. 141 alin. (1) cuprinse în Capitolul IX din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu referire la formarea datoriei vamale, stabilesc că în cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

Prevederile art. 15 lit. a) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 345/2002 privind TVA, dispun că în cazul bunurilor plasate în regim de import faptul generator al TVA ia naștere la data înregistrării declarației vamale iar exigibilitatea în naștere concomitent cu faptul generator.

Admite acțiunea formulată de contestatoarea SC [redacted] SRL, cu sediul în [redacted] Iași, str. [redacted], nr. [redacted], jud. [redacted] în contradictoriu cu intimatele DGFP [redacted] - Autoritatea Națională a Vămirilor - Direcția Regională Pentru Accize și Operațiuni Vamale cu sediul în [redacted] Iași, bd. [redacted] ga, nr. [redacted], jud. [redacted]

Anulează Decizia nr. [redacted] 4-03-2008 emisă de DGFP Neamț, Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. [redacted] 12-12-2007 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași și procesul verbal de control nr. [redacted] 12-12-2007 emis de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale [redacted] cu privire la suma de [redacted] lei reținută în sarcina contestatoarei cu titlul de comision vamal, TVA și majorări de întârziere.

Respinge cererea de chemare în garanție a SC [redacted] SA, cu sediul în [redacted] str. [redacted], nr. [redacted], jud. [redacted] ca fiind rămasă fără obiect.

Obligă intimatele să plătească contestatoarei suma de [redacted] lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 2-04-2009.

Grefier,
[redacted]

[Handwritten signature]